

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 724/06
18.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Власте Јовановић, Јелене Боровац, мр Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ", ради поништаја решења о престанку радног односа, враћања на рад, накнаде штете због изостале зараде и уплате доприноса одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Округног суда у Београду Гж. I 1240/05 од 26.10.2005. године, у седници одржаној 18.05.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

I ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Округног суда у Београду Гж. I 1240/05 од 26.10.2005. године, у делу у коме је одлучено о тужбеном захтеву тужиоца да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду бр. 1/02 од 05.07.2002. године и тужени обавезе да тужиљу врати на рад на послове и радне задатке одговарајуће њеној стручној спреми, знању и способности и о трошковима парничног поступка.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Округног суда у Београду Гж. I 1240/05 од 26.10.2005. године у делу којим је одбијен тужбени захтев за накнаду штете због изостале зараде и уплату доприноса.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог општинског суда у Београду П 1 бр. 1803/02 од 26.11.2004. године: усвојен је тужбени захтев тужиље, па су поништене као незаконите одлука о отказу уговора о раду бр. 1/02 од 05.07.2002. године и решење туженог 1/02 од 05.07.2002. године; обавезан је тужени да тужиљу врати на послове и радне задатке који одговарају њеној стручној спреми знању и способности; обавезан је тужени да тужиљи на име изосталих зарада за период од јуна 2002. године до 01.априла 2004. године исплати означене појединачне износе са законском затезном каматом; одбијен је тужбени захтев за накнаду зараде од априла 2002. године до повратка на рад са законском затезном каматом; обавезан је тужени да за рачун тужиље уплати доприносе Фонду ПИО за пензијско и инвалидско осигурање за период јуни 2002. године - 01.април 2004. године; обавезан је тужени да тужиљи надокнади трошкове спора од 48.000,00 динара.

Пресудом Округног суда у Београду Гж. I 1240/05 од 26.10.2005. године преиначена је пресуда Првог општинског суда у Београду П 1 1803/02 од 26.11.2004. године, у ставу I, II, III, V и VI изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи отказ уговора о раду бр. 1/02 од 05.07.2002. године и решење туженог бр. 1/02 од 05.07.2002. године, да се обавезе тужени да тужиљу врати на послове и радне задатке који одговарају њеној стручној спреми, знању и способности, да се обавезе тужени да тужиљи за период од јуна 2002. до 01.априла 2004. године плати зараду у означеним појединачним износима са законском затезном каматом, да се обавезе тужени да на име и за рачун тужиље уплати доприносе Фонду ПИО за пензијско и инвалидско осигурање за период од јуна 2002. до 01.априла 2004. године и да се обавезе тужени да тужиљи надокнади трошкове спора од 48.000,00 динара, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је

благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Није учињена битна повреда из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити повреде из члана 354. став 2. тачка 14. на коју указују разлози ревизије пошто другостепена пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о одлучним чињеницама, па пресуда нема недостатака због којих се не би могла испитати.

Нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиљи, која је била у радном односу код туженог на радном месту продавца меса, оспореним решењем отказан је уговор о раду, због тога што је 17.04.2002. године око 19,30 часова у просторијама туженог између ње и ВВ пословође смене дошло до вербалног и физичког обрачуна. Том приликом су обе задобиле лаке телесне повреде. Тужени је 05.06.2002. године писмено упозорио тужиљу да су се стекли услови за отказ уговора о раду због непоштовања радне дисциплине и

Мирјана Војводић

нн